

**Svar (21/3 01)****Miljø- og energiministeren (Svend Auken):**

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Uran er et tungmetal. Det er radioaktivt og giftigt. Stoffet kan akkumuleres op gennem fødekæder. Stoffet er meget vanskeligt at fjerne, såfremt det er blevet spredt på jorden eller i vand. På baggrund af denne almindeligt bekendte, generelle viden om uran, er det miljømæssige udgangspunkt, at det ikke kan anses for anbefalelsesværdigt at sprede uran i naturen.

Der er ikke foretaget en konkret vurdering af virkningerne af spredning af forarmet uran i anledning af henvendelsen fra den finske miljøminister.

Udkastet til svar skal ses på baggrund af henvendelsen fra den finske miljøminister, hvori hun fandt, at brug af forarmet uran burde forbydes, eftersom uranstøv i luftvejene vil udsætte såvel soldater som civile for stærk radioaktiv stråling og fordi det permanent forurener de områder, hvor det anvendes, med tungmetal. Udkastet til besvarelse tog udgangspunkt i den fremsendte henvendelse og den finske miljøministers standpunkter, herunder det nævnte synspunkt.«

**Spm. nr. S 1973**

Til sundhedsministeren (8/3 01) af:

**Ester Larsen (V):**

»Vil ministeren give en præcis beskrivelse af den anmeldelsespligt, der er indeholdt i lægelovens § 12 med særlig belysning af lægers generelle forpligtelser i forhold til indberetning af behandlingsresultater, der afviger væsentligt fra det forventelige eller er direkte skadeforvoldte og forudsætter anmeldelsesforpligtelsen, at den behandlende læge lider af sygdomme eller mangler i legemlig eller sjælelig henseende?«

**Svar (20/3 01)****Sundhedsministeren (Arne Rolighed):**

Jeg har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Sundhedsstyrelsen, som jeg kan henholde mig til:

»Lægelovens § 12 præciserer lægens særlige forpligtelse til at søge nærliggende fare afbødet:

»Kommer en læge i sin virksomhed til kundskab om, at en person lider af sådanne sygdomme eller mangler i legemlig eller sjælelig henseende, at han i betragtning af de forhold, hvorunder han lever eller arbejder, udsætter andres liv eller helbred for nærliggende fare, er lægen forpligtet til at søge faren afbødet ved henvendelse til vedkommende selv, om fornødent ved anmeldelse til pågældende embedslæge eller Sundhedsstyrelsen.«

Bestemmelsen omhandler alene det kendskab til en persons helbredsforhold, som lægen kommer i besiddelse af i forbindelse med et lægepatientforhold. De forhold, som skal indberettes, er forhold vedrørende patientens helbred, som gør, at patienten kan udsætte andre for en nærliggende fare, f.eks. som fører af motorkøretøj eller ved udøvelse anden risikobetonet virksomhed f.eks. som togførere, piloter m.v.

Der er således ikke efter lægelovens § 12 nogen forpligtelse til at afværge fare, som vedrører en 3. person, hvis helbredsoplysninger lægen bliver bekendt med gennem en patient, ligesom bestemmelsen ikke indeholder en forpligtelse til at foretage indberetning til de centrale sundhedsmyndigheder, såfremt lægen bliver opmærksom på, at en kollega udøver lægegerning på uforvarlig måde.

Forudsætningen for, at lægelovens § 12 kan finde anvendelse overfor en læge, er, at den pågældende læge lider af sådanne sygdomme eller mangler i legemlig eller sjælelig henseende, at han ved sin virksomhed som læge kan udsætte andres liv eller helbred for nærliggende fare.«

**Spm. nr. S 2027**

Til sundhedsministeren (12/3 01) af:

**Ester Larsen (V):**

»Vil ministeren præcisere regeringens prioriteringsplaner for sundhedsområdet med særlig definition af begrebet »barske prioriteringer« som proklameret af Socialdemokratiets politiske ordfører, Pernille Black Hansen, i Fyens Stiftstidende den 12. marts 2001, hvor hun udtaler, at »Der bliver behov for nogle barske prioriteringer på sundhedsområdet?«